

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 101 (1837)

Piektdien, 1956. g. 24. augustā

12. gads

KOLCHOZA GANS

Uzņēmuma kolchoza „Uzvara” gane Marija Kurnava. Viņai ir bagāta darba pieredze, kas uzkrāta daudzu gadu laikā. Tagad citi ganes ganīmpulkā ir turpat 50 govju. Karstākā laikā viņa tās ganības dzina jau ar gaismu, lai līdz dunduru laikam tās būtu labi izganītas. Gane raugās, lai lopi ganības izmantotu maksimāli lietderīgi, neļaujot tiem uzreiz nobradāt visu zāli. Viņa gādā, lai govīs savlaicīgi padzertos, ko, diemžēl, vēl ne visi ievēro. Gadās, ka saslīkst kāda govis, un kas gan cits, ja ne gane to pirmā ievēro un tad gādā, lai sniegtu pirmo palīdzību.

Citi ganes pieredze un rūpes ik gadus vainagojas labiem panākumiem. Tā pagājušajā gadā, kas gan cits, ja ne gane palīdzēja slaucējai Līlijai Merclīnai izvīrties visu Kables MTS zonas slaucēju priekšgalā. Šogad b. Merclīna jau izpildījusi piena izslaukumu plānu un līdz gada beigām apņēmas izslaukt pavisam 3000 litru piena no govīm. Daudz piena no viņas ganītām govīm izslauc arī b. Garkalne un Freimane.

Pirmrindas ganu vidū ir arī kolchoza „Latvijas strēlnieks” kolchozniece Anna Volkovska. No viņas ganītām govīm Valija Kulberga jau izslaukusi vairāk nekā 2500 litru piena no katras, bet Tatjana Zīle ap 2000 litru. Tātad pat kolchoza labi govīm prot izganīt Olga Skābe un citas.

Minētais liecina, ka no gana ir daudzskārt atkarīga lopkopības produktivitāte. Lūk, kāpēc arī kolchozu valdēm jāraugās, lai par ganiem tiktu norīkoti paši godīgākie un apzinīgākie kolchoznieki, kam lopkopība patiesi ir sirdslīdētājs. Labs gans — tas patiesībā nozīmē desmitiem papildus tonnu piena un gaļas kolchozom.

Pieredze rāda, ka tajos kolchozos, kur ir labi gani, iegūst arī vairāk piena. Piemēram, kolchoza „Imanta” ganību periodā šogad, salīdzinot ar to pašu laika periodu pērn, piena izslaukumi no govīm pieauguši turpat par 300 litriem. Vairāk nekā desmit litru no govīm dienā šogad visā grupā izslauc Molotova vārdā nosauktā kolchoza Bauņa novietnes slaucēja A. Freiberga un citas. Tas tāpēc, ka viņām jau ceturto gadu prasmīgi govīm gana Frīcis Brūveris.

Turpretī kolchoza „Brīvība” ganību periodā no katras govīm ir izslaukti tikai ap 500 litriem, bet desmit mēnešos—812 litru. Tas tāpēc, ka kolchoza nav pastāvīgu ganu. Tā „Vectrekļu” novietnē, kur atrodas 42 govīm, turpat katru dienu ganos iet cits gans. Dabīgi, ka šāda ganu tūkstos maiņa novedusi pie tāda stāvokļa, ka slaucējas diena vidēji no govīm iegūst tikai 5—6 litrus piena.

Slikti ganību periodu izslaukumu celšana izmanto tādus kolchozus kā „Kopdarbība”, „Brīvais ceļš”, Lisenko vārdā nosauktajā un citos.

Ikvienā kolchozā vēl jāizmanto atlikušais ganību laiks piena izslaukumu kāpināšanai. Šajos mēnešos izganīt govīm tā, lai tās ik dienas dotu līdz 12 un vairāk litru piena, ir katra kolchoza gana goda lieta, un to panāksim vienīgi tad, ja katrā novietnē būs pastāvīgi gani — izvīrti no apzinīgāko kolchoznieku vidus.

PAR SPĪTI SLIKTAJIEM LAIKA APSTĀKĻIEM KAPINĀT RAŽAS NOVĀKŠANU!

Steidz ievākt rudzus, plauj kviešus

Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa laudis, pabeigusi rudzu plauju, tūlīt uzsāka plaut ziemas kviešus. Otrdien kviešus pirmajā brigādē (brigadieris b. Pamovskis) plāva ar 4 zirgu vilkmes plaujmašīnām, nopļaujot 15 hektarus. Trešdien kviešu plauju uzsāka arī pārējās brigādēs.

Vienlaikus ar kviešu plauju kolchoznieki steidz rudzu ievāšanu šķūņos. Rudzus ved ar 16 pajūgiem un divām automašīnām. Līdz šim ieviesta labība no 150 hektariem.

A. Liepa

Kuļ sēklas rudzus

Tikko daļu rudzu ievāca šķūņos, Ļeņina vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļa organizēja kuļšanu. Pirmajā kompleksajā brigādē (brigadieris b. Kazaks) ar Kables MTS mašīnu (mašinists b. Kerijs) pirmajā dienā izkuļā 8 tonnas graudu. Izkuļtos graudus kolchoznieki tūlīt sagatavo izsēšanai.

Kolchozniekiem ražas ievākšanā un kuļšanā palīdz ceļu ekspluatācijas 12. iecirkņa talcinieki.

K. Linķis

Novāc miežus un zirņus

Lauksaimniecības arteļa „Padomju Latvija” uzsāka miežu un zirņu plauju. Pirmās brigades kolchoznieki Jāzeps Kaltnieks un Jānis Jēkabsons jau nopļāvuši 8 hektarus miežu un hektaru zirņu.

K. Sūna

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti ziemāji (proc.)	53,6	58,2
Sagatavota skābbarība (proc.)	12,4	14,9

PIRMRINDAS BRIGADE

Rudzi novākti, izkuļ līdz 15 cent kviešu no hektara

Lauksaimniecības arteļa „Kommunars” pirmajā laukkopības brigādē patikami vērot nopļautos ziemas kviešu laukus. Kvieši sasieti kūlīšos, sasieti statīņos, bet uz statīņiem uzliktas cepurītes, kas tos pasargā no lietus. Tālāk vēl nepļauta kviešu druva, bet šeit redzam arī plāvēju, un ja šodien tā vēl nepļauta, tad rīt izslīdīsies līdzīga iepriekšējām kviešu druvu platībām. Labi darbs sokas plāvējam b. Jansonam un kūlīšu sešējām Skaidrītei Ungerei, Annai Kraulei, Hermīnei Kesterei, Veltai Lagzdīnai un citām. Ja pajautājam viņām, vai dienas uzdevumu var izpildīt, tad saņemam atbildi: — Katru dienu sasiensam ne tikai paredzētos 600 kūlīšus, bet 700—800 kūlīšus un daždien pat 1100.

Nedaudz tālāk no plāvējiem lielākā kviešu druvā strādā Kuldīgas MTS kombains, ko vada b. Ēkis. Kopīgiem spēkiem darbs sokas labi, un jau rīt kvieši būs nopļauti, jo atlikuši plaujam tikai 20 hektaru. Kvieši šogad auguši labi, to rāda raža. No katra hektara vidēji izkuļ 13—15 centnerus graudu. Brigādē daudz centīgu kolchoznieku, kā Matvejs, Kate un Ruta Mēneši, Jānis Golubovskis, Stefānija Delle un citi, kuri dienu no dienas ražēni strādā kolchozu laukos.

To nevaram teikt par jauniešiem Mariju Āboliņu, kura izvēlās no darba un ražas novākšanā nav piedalījusies nevienā dienā.

Minētā brigade pirmajā rajonā beidza rudzu plauju, ievāšanu šķūņos un uzsāka ziemas kviešu plauju. Kur meklējama šo panākumu atslēga? Atbilde nav tālu jāmeklē. Tas ir brigadiers Toma Strazda prasmīgā darba organizācijas un kolchoznieku centīgā darba rezultāts. Ne tā veicas otrajā brigādē (brigadieris b. Leitis). Tā 17. augustā, kad vajadzēja visus kolchozniekus mobilizēt rudzu ievāšanā, brigadieris tos nozīmēja meliorācijas darbos. Vai šāda rīcība bija pareiza? Protams, nē, katram taču skaidrs ir viens, ka pašreiz pirmajā vietā ir ražas novākšana. Rezultatā šajā brigādē aizkavējusies rudzu ievāšana.

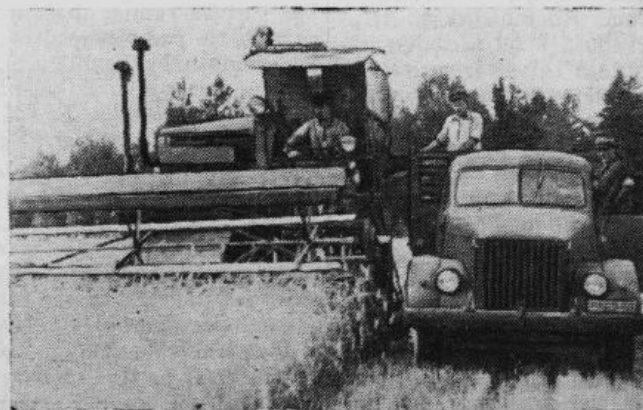
Brigādē nogatavojušies arī vasarāji. Jāsāk sēt arī ziemāji. Pašreiz plaujot kolchoznieki vēlēiz pārliecinājas, ka tikai laikā iesēti ziemāji dod labu ražu. Tāpēc rīt šeit paredzēts sākt rudzu sēju.

Darba ir daudz, bet pirmās brigades kolchoznieki ar tiem tiek galā. Centīgajiem darba darītājiem — vēl labākas sekmes!

M. Saliņa

KOMBAINIERU DEVUMS

Līdzās laukkopjiem rajona laukos citīgi strādā Kuldīgas MTS kombainieri. Izmantojot katru labvēlīgu dienu un pat stundu, viņi steidz novākt ražu. Pāris dienās kombainieri novākuši labību no 100 ha lielas platības. Labus panākumus MTS kombainieru socialistiskajā sacensībā gūst b. Kesenfelds. Viņš pat iztukšo graudu bunkuru, neapstādinot kombainu.

Attēlā: kombainieris b. Kesenfelds darbā.

Pļaviņu HES aizsprosts būs pie Aizkraukles

Valsts komisija jau noteikusi Pļaviņu HES būvvieta. Pļaviņu hidroelektrostacijas celšana paredzēta PSKP XX kongresa Direktīvās. Jauno hidroelektrozglu nolemts būvēt Aizkraukles rajonā.

Pļaviņu HES projekta galvenais inženieris P. Goldbergs LTA korespondentam pastāstīja:

— Pašlaik ir pabeigts projektēšanas un pētīšanas darbu pirmais posms. Šie darbi deva iespēju noteikt jauncelāmās hidroelektrostacijas aizsprosta vietu. Pētniekiem nācās krietni pastrādāt, lai atrastu visracionālāko nospraustā uzdevuma atrisinājumu. Rūpīgi izstudēti Daugavas krāčainā posma enerģētiskās izmantošanas shēmas pieci dažādi varianti. Visefektīvākais ir variants, kas paredz būvēt augstspiediena HES, kura aizstātu nākamās kaskades divas spēkstacijas. Tas dotu iespēju, ūdenskrātuvi izveidojot, novērst Pļaviņu, Gostiņu un daudzu citu apdzīvotu vietu pārpilšanu. Zaudējumi, ko nodarīs teritorijas pārpilšana, samazināsies 6—7 reizes. Aizsprosta uzcelšana pie Aizkraukles dos iespēju izbūvēt lielu HES ar 40 metru augstu maksimālo spiedienu. Tiks arī ievērojami uzlaboti Ķeguma hidroelektrostacijas ekspluatācijas apstākļi. Līdz šim Ķeguma spēkstacijai ro-

das lielas grūtības ziemā un palu laikā.

Pļaviņu hidromezģla aizsprosts izveidos ūdenskrātuvi, kas gar Daugavu ies caur Jaunjelgavas, Pļaviņu, Krustpils un Jēkabpils rajonu teritoriju. Ūdenskrātuves platība būs 47 kvadrātkilometri, bet tilpums — 720 miljoni kubikmetru. Pēc aptuveniem datiem, applūdināmā josla aizņems 2700 hektaru zemes ar apmēram 220 sētām un 12 uzņēmumiem. Daugavas līmeņa celšanās būs manāma līdz Jēkabpils tuvumā esošajai Salai. Pavasara palu laikā var pārpilst Pļaviņas un Gostiņi. Lai to novērstu, tur paredzēts izbūvēt krasta aizsargdambi.

Hidromezģla celšana notiks sarežģītos ģeoloģiskajos un hidroloģiskajos apstākļos. Mums jāņem vērā Daugavas ūdens līmeņa krasā celšanās palu laikā, ledus apstākļi un sarežģītā grunts struktūra. Tas viss prasa tālāk paātrināt pētniecības darbu tempus, prasa it visu paredzēt, izstrādājot projekta uzdevumu un tehnisko projektu.

Jaudas ziņā Pļaviņu HES pārspēs Ķeguma hidroelektrostaciju apmēram 5 reizes. Tā pilnīgi nodrošinās ar elektroenerģiju Latviju un ievērojamu daļu strāvas dos kaimiņu republikām.

Mums raksta

Jaunatne prasa labi sagatavotus referātus

18. augusta vakarā Induļa ciema tautas nams organizēja jaunatnes vakaru, veltītu ražas novākšanai. Pirms mākslinieciskās pašdarbības kolektīva koncerta referents b. Kulmanis runāja par padomju jaunatnes uzdevumiem. Ņemot vērā, ka b. Kulmanis ik dienas satiekas ar ciema jauniešiem, klausītāji gaidīja, ka referents atzīmēs jauniešu sasniegumus ražas novākšanas darbā, kritizēs tos jauniešus, kas vēl nav atraduši savu īsto vietu kolchozu druvās, ka viņa referāts vēl vairāk aktivizēs jauniešu spēkus svarīgajam darba cēlienam. Taču jau no pirmajām referāta frāzēm jaunieši pārliecinājās, ka viņu cerības nepiepildīsies.

Pēc pamācoša aizrādījuma, ka referāta laikā sarunāšanās un trokšņošana esot nepieklājīga, referents paziņoja, ka pirmā teze būšot par padomju jaunatnes morālo stāju. Protams, ka nebūtu lieki parunāt par šo tematu, jo ciema jauniešu uzvedībā ne viss ir kārtībā. Tomēr referents šim jautājumam nepieskārs. Viņš gari un plaši stāstīja par saviem uzskatiem, kas ir cilvēcis cilvēks, kā lielu atklājumu paziņoja, ka zaglis un laupītājs ne ar ko neatšķiras no vilka, ka dzērājam liela līdzība ar cū-

ku. Tālāk referents teica, ka padomju jauniešu morālē vēl „peldot dažādi kropļojumi”. Esot sastopami jaunieši, kurus saucot par „čališiem”, tie ar „lulķi” zobos staigājot šņākdami un sprauslodami citiem cilvēkiem acis. Esot jauniešus — „mammās meitiņas”, kuras, nokrāsojušas lūpas līdz ausīm, domājot tikai par ballītēm. Šie jaunieši esot spējīgi izjaukt „veselīgus” jaunatnes vakarus.

Jāautā, ko gan referents gribeja panākt ar savu žargonu, kuru mūsu jaunieši nekad nav lietojuši? Vai ieviest šos buržuāzisko pilsētu pašpuiku vārdus ciema jauniešu valodā? Un kāpēc vispār bija jārunā par parādībām, kuras mūsu jaunieši nav pat redzējuši, atstājot bez ievēribas patiesos trūkumus mūsu jauniešu sadzīvē: dzeršanu, slinkumu, nepazīnīgu attieksmi pret sabiedrisko īpašumu un citus? Nav gan dzirdēts, ka „čališi” un „mammās meitiņas” būtu bijuši spējīgi izjaukt kādu jaunatnes vakaru. Tāpat b. Kulmanis izgudrojums ir arī tas, ka jaunatnes vakari var būt veselīgi. Nevar piekrist arī referenta pamācībai, ka jauniešiem jābūt „padevīgiem un iztapiģiem” pret vecākiem cilvēkiem, jo parasti tādus cilvēkus sauc par pielidējiem un lišķiem un

tam nav nekā kopēja ar pieklājību. Referāta otrajā tezē, runājot b. Kulmana vārdiem, „uzpeldēja jautājums” par to, ka daudzi jaunieši vēl ticot dievam, ejot baznīcā, un tas esot ļoti „nepieklājīgi”.

Referāta beigās b. Kulmanis pieskārs jaunatnes audzināšanas iestādēm, starp kurām minēja laikam tikai viņam vienam pazīstamas „techniskas sabiedrības”, un tikai pašas beigās vienā teikumā atcerējās, ka viņa referāta tema bijusi par jaunatnes uzdevumiem un pateica, ka pašreiz ciema jaunatnes svarīgākais uzdevums ir novākt ražu.

Jāautā, kāpēc b. Kulmanis vajadzēja runāt jaunatnes vakarā, ja viņš nebija sagatavojies? Neticami izklausītos, ka referents nebūtu izpratis referāta tematu, neticami, ka būtu viņam trūcis laika sagatavoties. Vienīgi pareizais izskaidrojums būs tas, ka b. Kulmanis pārāk zemu vērtējis jaunatnes prasības pret referentiem, tāpēc arī kā algu saņēma jaunatnes ironiskus skatienus, piezīmes un beigās aplausus par to, ka beidzot atbrīvojis jauniešus no apnicīgā priekšlasījuma klausīšanās.

J. Alksars,
kolchoza „Padomju Latvija” partijas pirmorganizācijas sekretārs

Komunistu partija — padomju tautas kolektīvā vadone

Padomju ļaudis lepojas ar to, ka mūsu Dzimtene pirmā izlauza ceļu uz socialismu, pirmo reizi cilvēces vēsturē iznīcināja cilvēka ekspluatāciju un radīja visu nāciju darbā laužu līdztiesību uz brālīgas sadraudzības un savstarpējas socialistiskās palīdzības pamata.

Visās padomju ļaužu uzvarās jaunās dzīves celšanā galvenā nozīme ir bijusi Komunistiskās partijas vadībai, kā arī strādnieku, zemnieku un inteliģences pašaizliedzīgajam darbam. „Socialisma izcilās uzvaras mūsu zemē nav nākušas pašplūsmas ceļā, — teikts PSKP CK lēmumā „Par personības kulta un tā seku pārvarēšanu”. — Tās sasniegtas partijas un viņas vietējo organizāciju milzīgajā organizatoriskajā un audzināšanas darbā”.

Komunistu partija, ko nodibinājis un izaudzinājis lielais Ļeņins, ir padomju tautas politiskā vadītāja, tās kolektīvā vadone. Komunistiskās partijas vadošā loma padomju sabiedrības dzīvē izpaužas vispirms tai apstākļi, ka tā izstrādā Padomju valsts iekšējo un ārējo politiku, nosaka visu sabiedrisko, valsts un saimniecisko organizāciju darbības virzienu un uzdevumus. Partija norāda ceļus un līdzekļus, ar kuru palīdzību sasniedzami nospraustie mērķi, un ar savu nenogurstošo organizatorisko darbu panāk tās politikas sekmīgu realizēšanu, ko viņa izstrādājuši cīņai par komunistiskās sabiedrības uzcelšanu.

Programa tālākai komunistma celšanai mūsu zemē nosprausta PSKP XX kongresa lēmumos. Šo lēmumu nolūks ir nodrošināt padomju ekonomikas un kultūras jaunu augšupeju, kā arī padomju demokrātijas tālāku attīstību.

Komunistiskā partija neslēpj, ka vairāku vēsturisku cēloņu dēļ ražošanas līmenis mūsu zemē vēl nav pietiekami augsts, lai nodrošinātu turīgu dzīvi visiem sabiedrības locekļiem. Taču tā ir cieši pārliecināta, ka nav tālu laiks, kad mūsu Dzimtene būs visbagātākā zeme visā pasaulē.

Kā norādīja PSKP XX kongress, Padomju zemei tagad ir visi nepieciešamie apstākļi, lai mierīgas ekonomiskās attīstības ceļā vēsturiski visisācijā laikā atrisinātu PSRS galveno ekonomisko uzdevumu — panāktu un pārspētu kapitalistiskās valstis produkcijas ražošanā uz vienu iedzīvotāju.

Padomju ļaudis Komunistiskās partijas vadībā pašaizliedzīgi cīnās par rūpniecības un lauksaimniecības nemīgtu augšupeju, par visu darbā laužu labklājības celšanos. To pārliecināši pierāda dati par PSRS tautas saimniecības attīstības valsts plāna izpildi 1956. gada pirmajā pusē. Šai periodā rūpniecības kopprodukcija, salīdzinot ar pagājušā gada pirmo pusi, palielinājusies par 12 procentiem. Teicami strādājuši šogad kolchoznieki un kolchoznieces, mašīnu-traktoru staciju un padomju saimniecību darbinieki. Mūsu zemes

laukos un it sevišķi jaunapgūtajās zemēs izaudzēta laba raža. Sestās piegādes pirmajā gadā mūsu valsts saņēms ievērojami vairāk labības nekā jebkad agrāk. Trīs republikas vien — Krievijas Federācija, Kazachija un Ukraina dos valsts fondam 3 miljonus 660 miljonus pudu labības. Pašlaik partija mobilizē lauku darbā laužus, lai īsā laikā novāktu ražu un sekmīgi pabeigtu visus šā gada lauksaimniecības darbus. Partija māca, ka panākumi mūsu kustībā uz priekšu atkarīgi no cilvēkiem — strādniekiem, kolchozniekiem un inteliģences. Šos panākumus nodrošina partijas, padomju, saimniecisko un arodorganizāciju darbs.

Partija visnotaļ attīsta visu padomju ļaužu vadošo aktivitāti ražošanā un sabiedriskajā dzīvē. Komunistu un visu darbā laužu aktivitātes pastiprināšanā liela nozīme ir tam, ka PSKP Centralā Komiteja izvēršusi cīņu pret personības kultu, kura izplatīšanās mazināja ne tikai partijas un tautas masu lomu, bet arī valsts un partijas kolektīvās vadības lomu. PSKP XX kongress uzdeva Centralajai Komitejai nevājināt cīņu pret personības kulta palielēšanu un visā savā darbībā balstīties uz to, ka jaunās dzīves istās radītājas ir tautas masas, ko vada Komunistiskā partija. Savā lēmumā „Par personības kulta un tā seku pārvarēšanu” PSKP Centralā Komiteja izskaidroja apstākļus un cēloņus, kas radīja

mūsu socialistiskās iekārtas būtībai svešo personības kultu.

Droši un atklāti izvirzot jautājumu par personības kulta un tā seku likvidēšanu, mūsu partija ir pārliecināta pierādījusi, ka tā stingri sarga Ļeņinisma principus un cīnās par to, lai tiktu realizētas partijas dzīves un partijas vadīšanas Ļeņiniskās normas, lai tiktu ievērota socialistiskā likumība un nodrošinātas padomju cilvēku tiesības. Tas vēlreiz apliecina socialistiskās iekārtas spēku un dzīvīgumu, kā arī partijas un tautas nesaraumamās saites.

Droši pārvarot personības kulta sekas, atjaunojot partijas dzīves Ļeņiniskās normas un attīstot socialistisko demokrātismu, Komunistiskā partija ir tālāk nostiprinājusi savus sakarus ar pilsētas un lauku darbā laužu masām un vēl vairāk palielinājusi savu padomju sabiedrības vadošā spēka lomu. Ilgus gadus pašaizliedzīgi kalpojot savai Dzimtenei un tautai, mūsu partija ir ieguvusi tautas masu kvēlu mīlestību un uzticību.

Pilsētu un lauku darbā laužu augošā vadošā iniciatīva spilgti un neapšaubāmi liecina, ka padomju ļaudis PSKP XX kongresa vēsturiskos lēmumus uzskata par pareiziem un tos pilnīgi atbalsta. Tas no jauna parāda mūsu tautas uzticību tās kolektīvajai vadonei — Komunistiskajai partijai.

I. Verchovcevs

Izpildīts lopkopības produktu piegādes plāns

Labi savas saistības ar valsti lopkopības produktu piegādē kārto lauksaimniecības arteļa „Latvijas strēlnieks” ļaudis. Jau jūlijā kolchoznieki pabeidza obligatajā valsts plānā paredzētās gaļas piegādi valstij, bet augusta sākumā pabeidza piena piegādi. Arī olu sagādes valsts plāns izpildīts.

Bez tam kolchoznieki lielāku daudzumu gaļas un piena pārdevuši valsts iepirkumā. Tā piens vien valsts iepirkumā pārdots par apmēram 90 tūkstoš rubļiem, bet gaļa — par 30 tūkstoš rubļiem. Lopkopības produktu piegādi valsts iepirkumā kolchozs turpina.

Z. Smilga

Nokārtojuši gaļas un olu piegādi

Sekmes lopkopības produktu piegādē valstij guvuši kolchoza „Grauds” ļaudis. Izpildīts gaļas un olu piegādes plāns.

Lielāks daudzums šo produktu nodots valsts iepirkumā. Valsts iepirkumā nodota gaļa — 40 665 kg, piens — 27 806 kg un 1 181 ola. Valsts iepirkumā kolchozs turpina piegādāt gaļu, pienu un olas.

Piena nodošanu obligatajā piegādē kolchozs izpilda katru ceturksni.

I. Sila

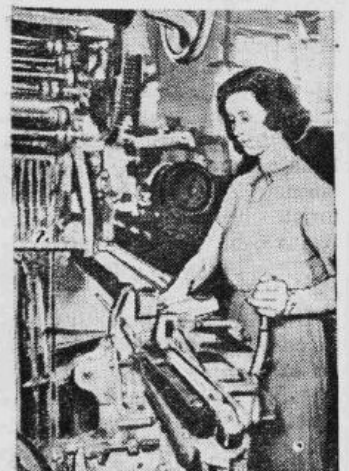
Sagādes punktus pieved pirmos šī gada graudus. Karanskas „Zagotzerno“ punktā jau pieņemts vairāk simts tonnu jaunās labības.

Attēlā: Telmaņa rajona Kirova un Leņina vārdā nosauktie kolchozi elevatoram atveduši jaunās ražas kviešus.

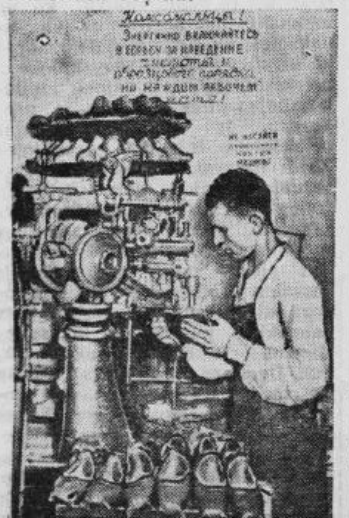
Daudzi Bakinskas audēji apguvuši pirmrindnieku pieredzi un to pielieto savā darbā. Novatoru ierosme uzlabojusi kombinata darbu. Kombināts pirms termiņa izpildījis septiņu mēnešu ražošanas plānu visos rādītājos.

Pirmās šķiras produkcija izlaista par 7 procentiem vairāk kā agrāk.

Attēlā: jaunā audēja S. Daševa, kura maiņa izpilda pusotras normas. Viņa darbā izmanto apgūto pirmrindas pieredzi.

Taškentas apavu fabrika № 2 pirms termiņa izpildījusi septiņu mēnešu ražošanas plānu. Fabrikas kolektīvs apņēmis gada plāna izpildi pabeigt 25. decembrī un virs plāna ražot 12.000 pāru apavu, pie tam ietaupīt 750 tūkstoš rubļu uz materiālu rēķina.

Attēlā: apavu šūšanas ceča komjaunietis b. Turguns Berdijevs darba uzdevumu veic par 165—170 procentiem.

No kulturas darbinieku pieredzes

KRIKA JĀPIENEM un klūdas jāizlabo

Sienas avīzes, „ciņas lapiņas“, zibeņi, aģitbrigažu uzstāšanās ir tad isti iedarbīgi līdzekļi, ja nerunā tik daudz par vispārējām lietām, neatkārtoti avīžu rakstus, bet izmanto materiālus no vietējās dzīves, ņemtus no pašu kolchoza. Tur var atspoguļot sacensībā gūtās uzvaras, kā arī kritizēt pieļautās kļūdas un atsegt trūkumus.

Ražas novākšanas laikā Kurmales ciema tautas nama vadītāja b. Kazaka un bibliotekare A. Šterna arī cenšas savā darbā izlietot vietējos materiālus, radīt uzskates aģitacijas jaunās formas, kas interesētu kolchozniekus, palīdzētu sekmēt saimnieciskos darbus.

Tautas nama vadītāja izgatavo sacensības rādītājus, kur atzīmēt, kā abu ciemu kolchozu brigādēs veicas ziemāju un vasarāju plauja un labības ieviešana šķūņos. Viņa izgatavoja ciema kolchozā „Traktorists“ „ciņas lapiņas“ par darba pirmrindniekiem — „Strādāsim kā viņi“. Tur parāditi kolchoza labākie laudis, kas citīgi strādā ražas novākšanā, kā arī atzīmēti, ka šajā darbā piedalās gados vecāki kolchoznieki un skolēni. Kopā ar bibliotekas vadītāju viņa bieži redzama taldzinieku vidū, organizējot „zibeņus“ un „ciņas lapiņu“ izdošanu.

Taču ne vienmēr kritiku pieņem un pareizi izprot. Nesen kolchozā „Proletarietis“ notika talka skābarības gatavošanā. Bet darbs kautkā neveicās, jo nebija pareizi organizēti. Cilvēki stundu strādāja, stundu — stāvēja. Kādā piepīestā dikstāves brīdī izdeva „zibeņus“. Tajā starp citu bija arī šāds pants:

Te nu tiešām ir kaut kas:
Viru daudz, bet dakšu maz —
Cits ar kāju mistru griež,
Cits pie malas stāv un pūš.

Tā bija kritika vietā, bet kolchoza „Proletarietis“ priekšsēdētājs b. Leimanis paņēma „zibeņus“, iebāza kabatā un sāka izdevējus strostēt, kā tā drikstot atļauties!

Kad ciema kulturas darbinieki gribēja noorganizēt vienu no aģitbrigažu formām — „Dzīvo avīzi“ ar vietējiem materiāliem, tad ciema priekšsēdētāja vietas izpildītāja b. Bušmane pamācīja: „Aģitbrigadei vajaga kaut ko jaunu — dejas, dziesmas, bet labāk nevienu neaiztikt, varbūt kādam kas nepatiks, un tad būs elle valā...“

Bet, neskatoties uz ciema vadošo darbinieku atturīgumu un izvairīšanos šajā pasākumā piedalīties, „Dzīvo avīzi“ tomēr organizēja. Palīgā ciema kulturas darbiniekiem devās rajona kulturas nama estrādes ansambļa vadītājs O. Liepa un instruktore N. Skurstene.

Un tā 17. augustā aifišas vēstija: „Uzmanību! Šovakar kolchoza „Proletarietis“ klubā aģitbrigažu priekšnesumi. Programā: „Dzīvo avīze“.

Aģitbrigažu uzstāšanās notika īsi pirms kino izrādes un kolchoza klubs bija ļaužu pārpildīts.

Šovakar paredzēts jauns pasākums — „Dzīvo avīze“, — uzrunāja klātesošos bibliotekas vadītāja b. Šterna, — kas citur ļoti iemīļots, bet pie mums parādās pirmo reizi. Tas ir mūsu pirmais mēģinājums. Lūdzam klausītājus būt iecietīgiem un atsaucīgiem. Dažam viss varbūt nepatiks, bet mēs

vadijamies no korespondentu materiāliem un gribam ievērot patiesību. Sākam pirmās avīzes numuru un atšķiram pirmo lapas pusi. Mūsu avīzē pirmā lapas pusē divi sludinājumi. Parasti avīzē sludinājumi ir pēdējā lapas pusē, bet par cik tie ir ļoti steidzoši, tad atļaujam tos publicēt vispirms...“

Sludinājumā satiras formā norādīts uz nekārtībām kolchoza putnu fermā, kur vistām izsniedz katrai tikai 60 gramu graudu dienā, bet brīnās kāpēc olas nedēļ...“

Šeit piedalās arī tautas nama vadītāja b. Kazaka. Sekojošās divās avīzes lapas pusēs — viena otra negatīva parādība ciema kolchoza dzīvē.

Literarajā lapas pusē N. Skurstene un O. Liepa deklarēja satiriskus dzejoļus.

Tad piemērs no vietējās dzīves runā par tiem, kas pašaplikšanās nodokli pirmie nokārtojuši, bet arī par tiem, kas vēl nav domājuši maksāt, saucot viņus vārdā.

Īsie koncentrētie aģitbrigažu priekšnesumi beigušies. Atskan ilgi un skaļi aplausi — vērojams, ka kolchoznieki tos tiešām uzņēmumu atsaucīgi.

Tas liecina, ka „Dzīvo avīze“ ir ietekmīga. Ar labu koncentrētu izpildījumu, ar piemēriem no vietējās dzīves tā saista klausītāju uzmanību. To viegli iespējams sastādīt un tānī var pielietot daudz izdomas. Sekojot kurmalnieku priekšzīmei, „Dzīvo avīzi“ ražas novākšanas periodā ieteicams plašāk izmantot arī citos rajona ciemos un kolchozu klubos.

A. Viksna

Pārskats

par piena izslaukumu no vienas govs rajona kolchozos laikā no 1955. g. 1. oktobra līdz 1956. g. 20. augustam.

Kolchozs	Izslaukums piena no govs kg	Izslaukums no govs kg 10 dienām
„Latvijas strēlnieks“	1587	7,14
„Imanta“	1532	8,77
„Komunars“	1524	7,69
„Ciņa“	1497	8,61
„Traktorists“	1496	8,40
Kārļa Marksa v. n.	1453	7,56
„Uzvara“	1418	7,15
Mičurina v. n.	1361	7,70
Raiņa v. n.	1310	7,88
Liseņko v. n.	1309	7,09
Molotova v. n.	1274	7,47
„Socialisma ceļš“	1237	6,88
„Graudus“	1235	6,75
„Jaunā gvarde“	1125	6,05
Leņina v. n.	1101	6,55
„Sarkanais karogs“	1093	6,57
„Sarkanā zvaigzne“	1083	6,95
„Uzvaras karogs“	1078	6,34
„Boļševiks“	1058	6,52
Stalīna v. n.	1056	7,25
„Abava“	1054	7,04
„Proletarietis“	1024	5,60
„Brīvais ceļš“	1002	5,44
Ždanova v. n.	977	5,89
„Padomju Latvija“	972	5,21
„Brīvība“	940	6,36
„Aktivists“	879	5,44
„Kopdarbība“	854	4,66

Līdz lopkopības gada beigām palikušas 5 nedēļas, kad varēsim salīdzināt socialistiskās sacensības rezultātus ar Ventspils rajonu izslaukumu ieguvē. Atlikušajā laikā rajona kolchoziem jāizmanto visas iespējas, lai līdz 1. oktobrim iegūtu saistības paredzētos 1750 litrus piena no govs. Par šī uzdevuma izpildi nopietni rūpējas kolchozos „Latvijas strēlnieks“, „Komunars“, „Imanta“, „Traktorists“ un vairākos citos. Šeit par izslaukumu celšanu kopīgiem spēkiem cinās valdes, lopkopji un speciālisti, nodrošinot govis ar labām ganībām, zaļbarību un spēkbarību.

Vairākos rajona kolchozos līdzšinējie rezultāti liek šaubīties par ņemto saistību izpildi. Lūk, kolchozā „Brīvais ceļš“ līdz 20. augustam no katras govs iegūts nedaudz vairāk par 1000 kg piena. Vēl jāiegūst 750 kg, kas nozīmē, ka vidēji no govs dienā jāizslauc apmēram 18 kg. Taču pašreiz šeit no katras govs dienā izslauc nedaudz vairāk par 5 litriem. Kolchozā „Sarkanā zvaigzne“ dienā jāizslauc vismaz 16 kg, bet šodien tur izslauc tikai nepilnus 7 kg. Līdzīgi tas ir arī vairākos citos kolchozos. Kāpēc tas tā? Tāpēc, ka šo kolchozu valdes un lauksaimniecības speciālisti par to, kā visu ganību periodu palielināt izslaukumus, maz rūpējās pavasarī. Kolchozā „Sarkanā zvaigzne“ visas zaļbarības domātas kultūras iesēja vienā laikā, kāpēc govis vasaras pirmajā pusē nesapņēma zaļbarību, pēc tam dažas nedēļas to sapņēja, bet pārējā ganību periodā tām izbaroja pāraugušu, mazvērtīgu zaļbarību. Pašreiz kolchozā nenodrošina iespēju celt izslaukumus rudens un ziemas periodā. Lopbarības saknīgi piefermas laucīgos gan iesēti, bet tos nekopj un, protams, nekādu ražu arī neiegūst.

Kuldīgas tūku fabrikas kolektīvs pārskata darba normas

PSKP CK, PSRS Ministru Padome un Vissavienības Centrālā arodbiedrības Padome griežas ar Aicinājumu pie visiem rūpniecības, transporta un celtniecības strādniekiem, strādniecēm, inženier-techniekiem darbiniekiem un kalpotājiem, ņemt aktīvu dalību pie esošo trūkumu novēršanas darba normēšanā un darba algas jautājumā.

Minētāis Aicinājums apspriests ar Kuldīgas tūku fabrikas cechu pirmajās maiņās un mehaniskā nodaļā. Jāatzīmē, ka Aicinājuma apspriešanā fabrikas strādnieki piedalījās ļoti aktīvi. Sapulcēs atklāja lielus trūkumus darba normēšanā, darba algas izlietošanā un darba ražīguma celšanā. Piemēram, apdares cechā norma mašīnai „Finišdegatīru“ ir 3 gabali auduma (105 m) pie vienlaicīgas tvaicēšanas, laika norma 10,3 min. un 6,8 min. izspiešanai, bet faktiski tiek likts viens auduma gabals (35 m) pie 4—5

min. tvaicēšanas un 2 min. izspiešanas. Cērpjamās mašīnas normā ir ieskaitīta 6 reizeja caurlaišana — piecas reizes uz labo un vienu reizi uz kreiso pusi, bet faktiski labo pusi apstrādā tikai 3 reizes un kreiso — vienu reizi.

Augšminētie piemēri rāda, ka darba norma šeit nav bijusi pareiza, līdz ar ko netiek izpildīts darba ražīgums un tiek apmaksāts par faktiski nedarīto darbu.

Kļūdas ir pieļautas arī darba normēšanā austuves un vērtuves cechos, kā izriet no vērtuves cecha meistara palīga b. Kiričenko izteiciena: „Katrs cecha strādnieks izpilda un pārpilda normas, bet cecha ražošanas plāns netiek izpildīts“.

Sakarā ar cechu priekšnieku, maiņas meistaru un meistaru palīgu neoperativitāti, rodas lielas mašīnu dikstāves. Meistara palīgs b. Krievs, runādams par to, saka: „Vērpjamās mašīnas nolietojušas un

ir gadījumi, kad uz reizi iziet no ierindas divas mašīnas. Vienu mašīnu labo meistara palīgs, bet otrai ir jāgaida, kamēr salabo pirmo, jo maiņas meistars b. Leikarte neprot un arī negrib iemācīties labot mašīnas“. To apstiprina cecha priekšnieks b. Gūtmanis.

Aicinājuma apspriešana ne tikai atklāja trūkumus, bet arī parādīja, ka cechu vadība neiedziļinājis visos darba jautājumos un necenšas mācīties. Tā, piemēram, apdares cechā (priekšnieks b. Ždanovičs) neļikumīgi tika apmaksāts par faktiski nedarīto darbu, tāpēc šeit atsevišķi strādnieki normas veica par 200 procentiem, un rezultātā pārtērēja algu fondu.

Aicinājuma apspriešana palīdzēja fabrikas administrācijai, partijas organizācijai un arodbiedrības fabrikas komitejai atsegt trūkumus un izstrādāt pasākumus to novēršanai.

N. Klaviņa

Starprajonu vetdarbinieku sanāksme

Kuldīgā 1956. gada 21. augustā notika starprajonu vetdarbinieku sanāksme.

Sanāksmē piedalījās Veterinārās pārvaldes pārstāvji, docents Afanasjevs un vetārsti no 10 apkārtnējiem rajoniem.

Veterinārās pārvaldes vecākā vetārste b. Mežbārde iepazīstināja sanāksmes dalībniekus ar uzdevumiem, kuri veikami tuvākajā laikā. Galvenais no tiem ir cīņa ar liellopu tuberkulozi. Paredzēts liellopu tuberkulozi likvidēt republikas mērogā līdz 1960. gadam. Par ālavības likvidāciju referēja LLA docents Afanasjevs. Referents minēja, ka galvenie ālavības cēloņi ir: slikti turēšanas apstākļi, vāji organizēta lecīnāšanas kampaņa, vaislinieku nepilnvērtība sliktas turēšanas dēļ un dzimumorgānu slimības.

Referents minēja, ka cīņu par ālavības likvidēšanu veic galvenokārt vetārsti, bet darbā maz piedalās zootehniķi. Zootehniķiem taču pirmais un galvenais uzdevums ir gādāt, lai lopu tiktu nodrošināti ar stabilu barības bāzi, pareizi organizēt lecīnāšanu un rūpīgi izvēlēties vaisliniekus, kā arī raudzīties, lai to turēšanas apstākļi būtu atbilstoši zootehniskajām prasībām.

Pašreiz visi zootehniķi ir apmācīti liellopu rektālās grūsnības noteikšanai, bet neviens ar to līdz šim nenodarbojas.

Lai mazinātu ālavo govju procentu, docents ieteica: nodrošināt lopus ar labu barības bāzi visu gadu, rūpēties,

lai lecīnāšana tiktu savlaicīgi veikta, ieviest dubulto aplecināšanu vienā meklēšanās laikā ar desmit līdz divpadsmit stundu lielu starplaiku, tas ir, ja dzīvnieki meklējas naktī, tad pirmo reizi aplecināt no rīta, otro reizi — vakarā. Var izdarīt vēl trešo aplecināšanu pēc desmit līdz divpadsmit stundām. Ieteicams pēc meklēšanās sākuma govīs vienu reizi neslaukt. Vēlāk un meklēšanās beigās slauc regulāri. Govis, kuras meklējas vairākas reizes, ieteicams aplecināt ar diviem buļļiem, kuri atrodas dažādos turēšanas apstākļos.

Referatu noslēdzot, docents ieteica kontrolēt zootehniķu darbu ālavības likvidēšanā.

Sanāksmes noslēgumā tās dalībnieki dalījās pieredzē par tuberkulozes likvidēšanu un atzina, ka viens no pirmajiem pasākumiem slimības likvidēšanā ir regulāra tuberkulinizācija, slimo lopu izolācija.

Liepājas veterinārās bakterioloģiskās laboratorijas vadītāja b. Soldatova uzsvēra, ka nedrīkst atļaut izbarot sivēnmātēm, sivēniem kombinētu barību, kurai nav pases un ķīmiskā sastāva, pretējā gadījumā rodas sivēnu krišana no nepiemērotas kombinētās barības.

Republikas veterinārās bakterioloģiskās laboratorijas vadītāja b. Krasņikova ieteica tuvākajā laikā pārbaudīt mākslīgās apsēklošanas punktu un tehniķu darbu kvalitāti.

A. Radze,
rajona galvenā vetārste

Turpinās skolēnu uzņemšana

Kuldīgas Strādnieku jaunatnes vidusskola turpina skolēnu uzņemšanu 5., 7. — 11. klasēs ar latviešu mācību valodu un 9. klasē ar krievu mācību valodu. Uzņem arī māj-

saimnieces, kas nestrādā algotu darbu. Pieteikumus pieņem skolas kancelejā ik dienas no plkst. 9 — 19.

Mācību sākums 3. septembrī plkst. 18.

Valentins Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(1. turpinājums)

— Trīs mēneši pagājuši kopš mūsu sarunas, bet tu pēctaisnības nekā neesi izdarījis! Es tevi pazēloju un nesadevu plenumā tikai tāpēc, ka ikmēneša avansēšana ne ar kādu dekretu vēl nav noteikta. Tas ir mūsu vietējais pasākums, nevar jau lamāt cilvēku par to, ko pēc likuma no mums vēl neprasa. Bet es cerēju uz tevi kā uz vadītāju, kas nav pazaudējis jaunā izjūtu. Apmānīji, apmānīji, biedri Martinov! Devi taču vārdu, ka izdarīsi. Es būtu norunājis ar citu sekretaru.

Martinovs taisnodamies sāka izklāstīt savas saubas, ka kolchozos ar nenodrošinātiem ienākumiem vēl agri lievist tāda veida izstrādes dienas apmaksu. Apgabala komitejas sekretars viņu pārtrauca:

— Ja avansēšana attiektos tikai uz bagātākajiem kolchoziem, tad tā mums nebūtu tik svarīga. Es tajā redzu vienu no atbalsta punktiem, kas mums palīdzēs celt atpalikušos kolchozus.

Tikai tagad, otrreizējā sarunā ar Krilovu, pēc diezgan asa pārmēta konservatīvismā un tūjībā, Martinovs līdz galam saprata apgabala komitejas sekretara nodomus, viņa priekšlikumu „dialektiku”.

— Atpalikušajos kolchozos kol-

chozniekiem zudusi interese par kopīgo darbu — lūk, te tad arī vajadzīga ikmēneša avansēšana! — teica Krilovs. — Tieši tur, kur jābaidās, ka gada ienākums būs mazs, „jāriskē” ar avansēšanu, lai paceltu darba disciplīnu un uz šī pamata panāktu lielus ienākumus. Un arī kolchozu priekšsēdētājus ar šo avansēšanu mēs piespiedīsim strādāt divpadsmit reizi labāk.

— Kāpēc divpadsmit reizi? — jautāja Martinovs.

— Tik reizes, cik mēnešu gadā.

„Jā, — tagad domāja Martinovs un nežēloja, ka nav to izpratis agrāk, — tas, protams, stipri pāccels katra priekšsēdētāja atbildības sajūtu. Nemot vienkārši aritmētiski — divpadsmit reizes. Tā viņš līdz šim viegprātīgi gadā pēc pirmā janvāra kopā ar grāmatvedi pastumdija skaitāmos kauķļus, bet nu katru mēnesi vajadzēs sekot, kā virzās uz priekšu saimniecība. Vienreiz gadā sadalīt ienākumus — pārāk mierīga dzīve, var kļūt par istu fatalistu. Sak, kas izaugs, to pļausim. Visvieglākais jau ir visas vainas par neveiksmēm uzvest dievam. Bet ja reiz esi apsolījis ļaudim pa trim rubļiem uz izstrādes dienu tāda un tāda mēnesi — tas jau pats par sevi piespiedīs priekšsēdētāju kustēties mudīgāk!... Aizbraukšu uz vienu tādu kolchozu, sēdīsi-

AIZ ROBEŽAS

Taifuns Japanā

Japanā plosījās jauns taifuns, kas nodarīja lielus zaudējumus. Vēja ātrums brīžiem sasniedza 100 jūdzes stundā. Nopostīti apmēram 200 tilti, bojātas šosejas un dzelzceļi Kivu Sivu salā un pārplūduši 35 tūkstoši akru apstrādājamas zemes.

Taifunā gājuši bojā 34 cilvēki, 16 cilvēki pazuduši bez vēsts, 168 ievainoti, sagrauti apmēram 14 tūkstoši māju. Pie Japānas krastiem nogrimuši apmēram 900 mazāki kuģi un 1.200 kuģi bojāti.

Rietumvācijā aizliegta VKP

Saskaņā ar Rietumvācijas valdības prasību, Karlsrūe Federālās konstitucionālās tiesas pirmais senats pasludinājis Vācijas Komunistisko partiju par „antikonstitucionālu” un pasludinājis spriedumu par VKP likvidēšanu.

Šajā sakarā 18. augustā Berlīnē notika protesta mitiņš pret komunistiskās partijas aizliegšanu Rietumvācijā. Mitiņā piedalījās 200 tūkstoši cilvēku. Mitiņa dalībnieki vienbalsīgi pieņēma Bonnas bundestagam adresētu telegramu pret VKP aizliegšanu.

Protesta mitiņā notika arī Drezenē, Leipcīgā, Potsdamā un citās republikas pilsētās.

Ziemeļreīnā — Vestfalē (Rietumvācijā) policija izdarījusi 712 kratīšanas, lai konfiscētu VKP materiālus un ipašumus. Līdz ar kratīšanām notika aresti: 312 VKP biedri, kas ir iedzīvotāju pārstāvji vietējos varas organos, atņemti deputātu mandāti. Ziemeļreīnā — Vestfalē gatavo tiesas prāvu pret Vācijas un Padomju Savienības draudzības biedrības un organizācijas „Sociālā rīcība” aktivistiem.

Dienvīdkorejā amerikāņu monopoli

Amerikāņu naftas sabiedrības „Standard Oil Company” un „Caltext Oil Company”, kas faktiski kontrolē piegādes Dienvīdkorejā, izmanto savu ietekmi, lai iegūtu arvien jaunus privilēģijas. 17. augustā tās pieprasīja Dienvīdkorejas valdībai atcelt visus ierobežojumus to darbībai un viedrīkajā laikā realizēt likumu, kas tām nodrošinātu monopoltiesības piegādāt naftu Dienvīdkorejā.

Amerikāņu monopoli saimnieciskā nopietni kaitē Dienvīdkorejas ekonomikai. Lai paaugstinātu naftas cenas, amerikāņu sabiedrības bieži vien pārtrauc piegādes, kas rada grūtus stāvokļus Dienvīdkorejas rūpniecībai un transportam. (TASS)

Jaunatnes festivalam gatavojoties

Rosīgi gatavojas festivalam

Gatavojoties jaunatnes festivalam, Rendas ciema tautas namā mākslinieciskās pašdarbības pulciņiem bieži notiek mēģinājumi. Dziesmu ansambļi, kurā pāri par 20 dalībnieku, pašlaik iestudē dziesmu no kinofilmas „Pavasaris”. To dziedās estrades orķestra pavadijumā. Šo ansambli un orķestri vada b. A. Strekavins.

Uz mēģinājumiem vakaros otrdienās un piektdienās ierodas skolotājas bb. Lamze un Vepere, agronome b. Jostiņa, slimnīcas feldšera b. Grevkoma, kolchoza „Uzvara” dārzniece b. Zandere, ciema bibliotekas vadītāja b. Ļe un vairāki citi ciema ļaudis.

Deju kolektīvs 16 dalībnieku sastāvā b. V. Strekavinas vadībā uzsācis mācīties senu tautas deju „Ekoseze”. Ciema jaunieši ar lielu aizrautību piedalās nodarbībās un gatavojas nopietni, jo to paredzēts uzvest festivala sarīkojumā 9.

septembrī Kuldīgas pilsētas parkā.

Ciema tautas nama priekšnesumu programā bez dziesmām un dejām ietilpināti četri skeči un konferansjē materiāli.

Uz 25. augustu, kad tautas namā notiks kino izrāde, organizē tani pašā laikā arī „Gaismas avīzes” izdošanu. Tā būs veltīta ražas novākšanai un avīzē būs materiāli no vietējo kolchozu dzīves.

Citīgi strādā arī ciema mākslinieki — zīmētāji b. A. Strekavins, kolchoza rēķinvedis b. Gerliņš, Sakaru nodaļas priekšnieks b. Reguts un b. Apša, gatavojot ciema satiriskās avīzes „Krokodils” pirmo izdevumu.

Ciema dzīvē, gatavojoties festivalam, sākusies rosība. Jāvēlas, lai tā neatslābtu, bet pašdarbībā iekļautos vēl daudzi jauni dalībnieki.

T. Zars

Mākslinieciskā pašdarbībā piedalās darba pirmrindnieki

Rumbas ciema kolchozos, festivalu sagaidot, mākslinieciskās pašdarbības pulciņu dalībnieki kļuvis aktīvāki.

Mičurina vārdā nosauktā kolchoza jaunieši regulāri sanāk uz deju kolektīvu nodarbībām. Kolchoznieces b. Rubes vadībā viņi mācās latviešu tautas dejas „Ugunsgrūku”, „Ačupu” un citas.

Dramatiskais kolektīvs b. Garokalna režijā pabeidz iestudēt O. Reichmaņa viencēlienu-komediju „Dīvainais precinieks”, ko izrādīs tuvākajā laikā. Kolchoza aģitbrigade ar programmu drīz viesosies pie kaimiņiem — Molotova vārdā nosauktā lauksaimniecības artēļa ļaudīm.

Arī šī kolchoza ļaudis mā-

kslinieciskajā pašdarbībā negrib atpalikt no mičuriniešiem. Viņiem palīdz tautas nama vadītāja b. Bensone un skolotāja b. Gudermane.

21. augustā uzsāka darboties noorganizētais deju kolektīvs. Tani piedalās kolchoza darba pirmrindnieki — labākā slaucēja Inta Lazdiņa, jaunieta Zinaida Licīte, traktoristi bb. Teburnieks un Krauze, b. Ozolniece no laukopības brigades un vairāki citi.

Dramatiskais kolektīvs izvēlēties nesen izdoto E. Vilka komediju „Sapnis nomodā”, kā arī skečus un deklamacijas. Abus kolektīvus apmāca jaunā enerģiskā skolotāja b. Gudermane. K. Locis

šā. „Neļauj tu mums plānu pildīt, cieņ no kopējā graša grīvenīku! Ne tikai revīzijas komisija, visa tauta sāks kontrolēt!... Un uz darbu tas atsauksies tā, ka rudeni, varbūt, tam pašam grāsim vēl rubļi pieci pieliks klāt. Un arī kolchozu priekšsēdētāji tagad mums tādi, ka ar viņiem var izlēmt ikkuru jautājumu. Nav vairs tie zūpas un slaisti, kas bija gatavi uzspļaut visam. Rudenko, Sazonovam, Gribovam — tikai ierosini labu domu! Jā, nelāgi iznāca. Nosauca par konservatoru, un pelnīti! Vai tikai „tekošie jautājumi” nav tev, Pjotr Illarionovič, iesēdusies tiktāl, ka jau sāc zaudēt jaunā izjūtu?...”

Vakar viņam gadījās arī vēl citas nepatīkamas.

Martinovs vēlreiz domās pārcēlāja sarunu apgabala avīzes redakcijā, kur viņš iegriezās pēc plenuma, un divu vēstulu saturu, kuras parādīja redaktors.

— Lec nu muļķiem dievu lūgt, — skāji teica Martinovs. — Būs jāraksta vēl viens raksts.

— Par ko tu? — pamodās Opjonkins.

— Izrādās, biedri, — Martinovs pievērsās pārējiem, — mūsu apgabala jau sākusies „martinovščina”. Ir tāda nenormāla parādība. Raksta apgabala avīzes redakcijai.

— Kā to saprast?

— „Martinovščina” — nejdzīvības kolchozu kadru izraudzīšana.

— Ko, ko?...

— Augš-Nikolskā un Podgornenskā savārijuši putru ar kadriem. Dārijuši pēc mūsu parauga, bet ņekas nav iznācis. Kolchozus tā i nav nostiprinājuši, tikai iestādes padarīja tukšas.

— Kā tad tas noticis? — Dolgušins pievērsās Martinovam. — Interesanti!

— Jā, interesanti. Ļaudis man tur tīri vai nolād. Pats lasīju. Sataraukuma pilnas vēstules no kolchozniekiem, lauku skolotājiem, komunistiem... Augš-Nikolskā izlasījuši to manu rakstu, ko es uzrakstīju pēc partijas aktīva saņemšanas, un izdarījuši tieši tāpat kā mēs, aizsūtījuši par kolchozu priekšsēdētājiem ir rajona izpildkomitejas priekšsēdētāju, ir prokuroru, ir milicijas nodaļas priekšnieku, ir bankas pārvaldnieku, ir tiesnesi. Tikal bankas pārvaldnieks viņiem liels dzērājs un izslēgts no partijas par daudzslēvību, milicijas priekšnieks kaislīgs mednieks, ziemu nošāvis trīsdesmit piecus zaķus un sapūdējis piecsmi centneru kviešu, prokurors divdesmit trīs gadus vecs jauneklis, pilsētnieks, lauksaimniecībā orientējas tieši tikpat cik, lūk, Demjans Vasiljevičs indiešu baletā, bet tiesnesis ar divām protezēm, bez pavadoņa netiek ne pāri ielai, bez tam slims ar tuberkulozi. Bet Podgornenskā rajonā ar lielu troksni par kolchozu priekšsēdētājiem devušies tie, kuriem rajona centrā nav izdevies dabūt kaut kādu nodarbošanos. (Turpinājums sekos)